

har været Enighed om, at de ekstraordinære Foranstaltninger, som Loven omhandler, *udelukkende* — jeg ønsker gerne at fremhæve, at der staar „udelukkende“ —, blev truffet med de to Formaal for Øje at sikre Tilførslerne og at opretholde Tonnagen, og at begge disse Formaal er naaet paa fuldt tilfredsstillende Maade. Det er ogsaa gentagne Gange fra min Side under de to Førstebehandlinger, som dette Lovforslag har været Genstand for i dette høje Ting, uimod-sagt hævded, at Forudsætningerne for Loven, nemlig ikke alene selve Krigssituationen, men ogsaa de dermed i Forbindelse staaende Forhold, forlængst er bortfaldet. De Tab, der i sin Tid paaførtes den danske Handelsflaade gennem Torpederingerne og Minesprængningerne, er erstattet i fuldt Maal ved Køb eller Nybygninger — der ganske vist for en Dels Vedkommende ikke er sket ved Anvendelse af de baandlagte Summer, men ved andre Midler. En bedre og mere fyldestgørende Grund til en Lovs Ophævelse, end at dens Formaal i et og alt er opfyldt, kan jeg ikke godt tænke mig. Men det kan aabenbart det ærede Medlem Hr. Sundbo, der talte paa Mindretallets Vegne.

Naar Mindretallet endvidere udtaler, at det kunde gaa med til, at de baandlagte Midler blev anvendt til Modvirkning af Arbejdsløsheden, saa kan jeg i og for sig ganske dele den Opfattelse, at det vilde være endog i høj Grad ønskeligt, om dette kunde finde Sted. Men derfra og til at opstille dette Ønske som en ny i Loven ikke forudsat og ikke forudsat Betingelse er der efter min Mening for stort et Spring, som jeg for mit Vedkommende ikke ønsker at gøre, da det er min Overbevisning, at man derved i Virkeligheden vil komme ud i en ganske uholdbar Situation.

Naar Mindretallet endelig igen rejser det tidligere rejste Spørgsmaal om, at der i Anledning af disse Summers Frigivelse burde opføres et Sømandshjem som Anerkendelse for de Ofre, danske Sømænd har bragt under Verdenskrigen — og her vil jeg gerne indskyde den lille Bemærkning, at det forekommer mig, at den Omtale, det ærede Medlem gav af de eksisterende Sømandshjem, var noget ubillig og uretfærdig —, saa gælder om dette Spørgsmaal det samme: Hvor megen Sympati man end kan have for denne i og for sig smukke Tanke og dens Virkeliggørelse, kan den efter min Mening ikke knyttes sammen med denne Lov som en Betingelse for Lovens Ophævelse. Trøds al den bekendte Veltalenhed, som det ærede Medlem Hr. Sundbo i saa høj Grad raader over, er det ikke

lykkedes ham at overbevise mig og heller ikke ved sin Tale i Dag at bidrage til at ændre min Opfattelse af denne Sag. Uden at komme ind paa denne Tale, som i alt væsentligt gentog de samme Betragtninger, som det ærede Medlem tidligere har fremsat i dette høje Ting, vil jeg derfor i Dag, ligesom jeg har gjort tidligere, tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for Lovforslagets Vedtagelse ved tredje Behandling.

**P. Andersen:** I Anledning af det af min ærede Partifælle Hr. Sundbo rejste Spørgsmaal om et Tilskud af disse Penge til Opførelse af et Sømandshjem her ved Havnen vil jeg gerne opmærksom paa, at ved den Behandling, som fandt Sted her i Tinget den 19. December 1918, blev der paa Forslag af det konservative Folkeparti vedtaget en Beslutning af Folketinget, som efter at have udtalt sin Anerkendelse af Sømændene henviser Forhandlingerne om Muligheden for at give yderligere Udtryk for Statens taknemmelige Anerkendelse til Finansudvalget, idet man opfordrer dette Udvalg til at søge Samraad med Ministeriet. Det er nu godt og vel 3 Aar siden, at Folketinget vedtog den Beslutning at henvise denne Sag til Samraad mellem Finansudvalget og Ministeriet; men endnu den Dag i Dag har man ikke hørt fra Finansudvalget eller Ministeriet om dette Spørgsmaal. Efter den højtærede Ministers Udtalelser ved denne Lejlighed vil Ministeren heller ikke mene, at en Del af de Penge, der her er Tale om, kan faa Anvendelse paa den nævnte Maade. Og da man jo fra tidligere Lejligheder har Erfaring for, at en fri Forhandling mellem Ministeren og Rederne ikke fører til noget nævneværdigt Resultat, kan det ikke nytte at henvise dette Spørgsmaal til en saadan Forhandling. Jeg vil da, idet jeg betragter Ministerens Udtalelser her som en direkte og absolut Afvisning af den omtalte Sag, anmode om, at Folketinget snarest faar Meddelelse fra Finansudvalget om, hvad der er foretaget i Anledning af den Henvisning, som er sket her fra Tinget til Finansudvalget om at afholde Samraad med Ministeren, hvilket Resultat dette Samraad har ført til. Hvis et saadant Samraad ikke har fundet Sted, maa jeg meget henstille, at det snarest finder Sted, og at Folketinget faar Meddelelse om Resultatet deraf.

**Sundbo:** Det var sikkert ogsaa en Opgave for det højtærede Finansudvalg at bidrage til Rejsningen af et saadant Sømandshjem; men jeg har ikke opgivet